

22120323

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

UKRAINIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
UKRAINIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
UCRANIANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Подайте коментар на **один** із нижчеподаних текстів.

1.

Натовп, витиснений з воріт Царського Саду, розливається струмками в різні боки. Тут, на вулиці, таксамо в'ються довкола електричних ліхтарів, як сніжинки, пухнаті метелики. Внизу горить Хрещатик. У юрбі то тут, то там наспівують мелодії з щойно прослуханого концерту.

- 5 Я йду позаду жіночої постаті в білому. Капелюх також білий, з його крис зубчастою каймою звисає мереживо. Зпід крис я бачу окрасць голої шиї і спини. Ми посуваємось помалу в потоці тіл. Я міркую, куди б його піти повечеряти, й у цей мент рівняюся з білим капелюхом. Машиналино зазирнувши під його, я почуваю, як мене щось ніби кулаком б'є у груди: на мене дивляться великі, чи то насмішкуваті, чи то сумні очі “Білої Шапочки”.
- 10 Я до такої міри бентежусь, що починаю дурновато посміхатись і думаю, чи треба мені уклонитись їй. Але на якій підставі я можу це зробити? Чи на тій, що вона колись одігнала мене від себе?

- Поки я роздумую, Біла Шапочка знов випереджує мене. Вона ступає таксамо повільно, спокійно, й не відомо, чи пізнала мене, чи ні. Не озираться, не хапається; нема в її постаті непорушності людини, яка знає, що їй дивляться у спину. Та, чи запримітила вона мене взагалі?
- 15

- Я тепер дивлюсь на її капелюх, на шматочок шиї, що часом одливає фіолетовим перламутром електричного світла, на заокруглені плечі зовсім инакше, ніж декільки хвилин тому назад. Іноді я навмисне торкаюсь рукою до її сукні, й мені здається, що ми з цією сукнею в тайній, дружній змові, що вона співчуває зо мною.
- 20

- Біла Шапочка сідає у трамвай. Мені треба на другу лінію, але я вхожу за Шапочкою. Вона сідає в вагоні; мені ж там місця немає, й я стою на площадці. Шапочка сидить у профіль до мене, й я можу дивитись на неї, скільки хочу. Яка дитяча зворушлива ніжність у заокругленню підборіддя та нижньої частини щоки! Губи трошки заширокі, рот величенький. І яка дитяча строгість в обличчю! А око з постережливою цікавістю оглядає кожного.
- 25

- Вона могла б мене бачити, коли б схотіла, але я ні разу не зустрічаю її погляду. Я навмисне посуваюсь до дверей вагону й часом поправляю капелюх, щоб своїми рухами притягти її увагу на себе. Ні, не зиркне ні разу! Ніби навмисне не хоче дивитись! Це починає трошки радувати мене: очевидячки, запримітила, пізнала. І вже не зводжу очей з неї. Хай погляне, хоч раз, хоч крадькома! От про щось замислилась! Око дивиться в одну точку; строгі вуста мимоволі морщатьься від усмішки, око жмуриться, і вся вона дивно ясніє, стає теплою, ніжною. Але вмить змітає усмішку з вуст і зиркає навкруги: чи не стежить хтонебудь за нею.
- 30

- 35 Так! Значить, вона тоді не помітила мене, та не помічає й тепер!

- На розі Васильківської й Благовіщенської вона має пересідати. Коли ми ждемо вагона, я декілька разів стаю так, щоб вона побачила мене. Справді, вона помічає мене, але за те я не помічаю ніякої різниці між її поглядом, коли вона дивиться на стовп ліхтаря й на мене. І тільки завваживши, що я не спускаю з неї очей, незадоволено кривиться й одвертається.
- 40 Коли б вона вилаяла мене, мені б було не так соромно, як од цієї гримаси!

Володимир Винниченко, *Записки кирпатого Мефістофеля* (1917)

- Яким чином автор описує зовнішній вигляд та поведінку «Білої Шапочки»?
- Як у цьому уривку зображено спроби героя привернути до себе увагу?
- Які засоби застосовує автор для створення напруженості між героями?

2.

Бандурист

Бувало, весною, як ліс розів'ється
 І чистими птичок гукне голосами,
 Дуброва¹, як дівка, в цвіті прибереться,
 Пчілка задзвонить лугами, полями,
 5 Стадами весело заграє долина,
 А в ріці рибонька аж носить водою,
 З пісеньков із поля вертає дівчина,
 Плугатар за плугом – з довгою думою;
 Бувало, весною, як голуб сивенький,
 10 Із оком ясененьким, як око святого, –
 Під полов бандурка, в устах пісень много, –
 Щороку приходять Соловій старенький.
 А всі го за батька рідненького мали:
 Старії і діти, молодці й дівчата,
 15 Як батька з дороги, всі єго вітали,
 У селі му кожда була своя хата.
 Бо й годен² був того! Бувало, з'явиться,
 Мов сонце на небі; заспіва, заграє –
 То всякий веселий, о журбі й не сниться,
 20 Бо ж то й нема пісні, як сей заспіває.
 Заведе довгими думку голосами –
 З-під могил, казав би-сь, холодочком віє –
 Стиха поговорить з батьками-князями;
 Старі молодніють, бо й сам молодніє.
 25 Або ж і дівчатам коли заспіває,
 Тьохкають серденька; бо він відгадає,
 Що із миленькими говорять дівчата.
 Дівча спаленіє, спустить оченята,
 Зиркне по миленьким – очима питає:
 30 «Де він придивився?.. Як він добре знає!»
 За тоє всякому припав до серденька,
 Як до голубонька голубка сивенька,
 За тоє го всюди звали Соловієм...
 Пісні ж бо то пісні!.. Таких ми не вмієм!

Маркіян Шашкевич (1841)

---

¹ дуброва: діброва

² годен: гідний

- Яким чином поет використовує природу у цьому вірші?
  - Які засоби застосовує поет для висвітлення взаємин між бандуристом і селянами?
  - Яким чином мова, використана в поезії, допомагає читачеві зрозуміти значення бандуриста та його сприйняття слухачами?
-